

يك عمر مدیریت علمی
درباره جعفر میلی منفرد
وزیر علوم دولت اصلاحات که دیروز درگذشت

اقتصاد گروگان ژئوپلیتیک
پیش بینی شش ماه آینده
در گزارش چشم‌انداز اقتصادی جهان

وزیر روزهای طوفانی
کارنامه دیپلماتیک ابراهیم یزدی
از قطع رابطه با مصر تا تسخیر سفارت آمریکا

صندوق رأی و پرده سینما

درباره فیلم‌های ایرانی پس از انقلاب که در آنها به انتخابات پرداخته شده است

سرمقاله

جمع یاران می‌رسند

انتخابات زودرس ریاست جمهوری که در پی سقوط بالگرد رخ می‌دهد، نه تنها محاسبات عده‌ای را نقش بر آب کرد؛ بلکه برخی از رقابت‌ها و حقایق پس صحنه دولت و هم‌پیمانان آن را آشکارتر کرده است. در اولین اقدام، چند تن از اعضای دولت با همراهی افراد خاص پانزده‌هنگام حمایتی ویژه، به عنوان نامزد ثبت‌نام کردند. تا اینجا مسئله مهمی نبود و نیست، زیرا هنگامی که ۸۰ نفر برای نامزدی ثبت‌نام می‌کنند، در میان دولتی‌ها هم هستند کسانی که خود را لایق چنین آزمونی بدانند. اشکال در ادامه ماجرا پیش آمد؛ چون متوجه شدند احتمالاً نامزدهای مورد نظرشان تأیید صلاحیت نخواهد شد. لذا ابتدا یک نامه با امضای بیش از ده نفر از اعضای دولت خطاب به شورای نگهبان نوشتند و طی آن خواهان تأیید صلاحیت نامزدی وزیر ارشاد شدند. گرچه برخی از امضاکنندگان در محذور هستند؛ ولی ماجرا روشن است. چون می‌دانند تأیید وی تقریباً ممکن نیست، پس گمان می‌کنند که انتشار عمومی آن شورای نگهبان را در فشار قرار می‌دهد. این فشار از طریق اعلام یک مجلس عزاداری ویژه معنادار شد. مجلسی که اعلام شد به دعوت خانواده آقای رئیسی با حضور ویژه وزیر ارشاد برگزار می‌شود. برگزاری چنین مجلسی به‌طور ضمنی و دیپلماتیک به این معنی است که آقای وزیر ارشاد تنها یا بهترین فرد ادامه‌دهنده راه آقای رئیسی است و باید تأیید صلاحیت شود. البته وزرای نویسنده و منتشرکنندگان نامه توجه کافی ندارند که این مسئله هم بر شورای نگهبان و مهمتر از آن بر روی مردم اثر منفی دارد. زیرا سنجش صلاحیت کسی که سه سال است در مقام وزارت قرار دارد، نیاز به توصیه رفقا و افراد ذینفع ندارد؛ به‌ویژه که نهادهای نظارتی همه اطلاعات را به شورای نگهبان می‌دهند. ولی مشکل اصلی این نامه جای دیگری است، زیرا تخلف صریح آن از مفاد بخشنامه آقای مخبر به‌عنوان کفیل ریاست جمهوری است.

گویی آقای مخبر با دقت نظر خود چیزهایی می‌دانست که دو بخشنامه به‌نگام را صادر کرد. اولی جلوگیری از تصمیمات خاص و انتصابات مدیریتی و دومی درباره فعالیت‌های انتخاباتی بود. بخشنامه اخیر را مبنی بر ممنوعیت موضع‌گیری مدیران دولتی به نفع داوطلبان ریاست جمهوری ابلاغ کرد. ولی متأسفانه یک روز نگذشته بود که جمعی از اعضای دولت با صدور بیانیه‌ای ضمن تأیید «صلاحیت فکری، سیاسی» و مدیریتی وزیر محترم ارشاد؛ بی‌طرفی دولت به‌عنوان مجری انتخابات را نقض کردند. مطابق این بخشنامه انجام هرگونه فعالیت تبلیغاتی به سود یا به زیان نامزدهای انتخاباتی به هر وسیله‌ای که جنبه رسمی و دولتی داشته باشد ممنوع و جرم محسوب می‌شود. همچنین تأکید شده که با توجه به ممنوعیت فعالیت انتخاباتی دستگاه‌های اجرایی و مدیران و کارکنان آنها با استفاده از جایگاه خود به نفع یا ضرر هر یک از نامزدهای انتخاباتی؛ مقتضی است تمامی دستگاه‌های اجرایی اقدامات و مراقبت لازم را در جهت پیشگیری از وقوع هرگونه جرم و تخلف به عمل آورند و در صورت بروز آن با خطایان برخورد قانونی مناسب انجام دهند. اکنون این اقدام عجیب که برای اولین بار در تاریخ ۴۵ سال اخیر رخ داده است، ناقض صریح این بخشنامه است و باید با آن برخورد شود و یا امضاکنندگان به صراحت امضای خود را پس بگیرند. یا حداقل از سوی آقای مخبر در این باره توضیح روشنی داده شود. فراموش نشود که آقایان به‌صراحت نوشته‌اند که: «اینجانبان به‌عنوان مدیران ارشد و اعضای دولت سیزدهم... همه می‌دانند که در ماجرای مجلس پنجم چند تن از وزرای دولت آقای هاشمی که در صدد حمایت از لیستی انتخاباتی برآمدند، از این اقدام منع شدند. حالا چگونه این افراد به خود اجازه چنین دخالتی را داده‌اند؟»

نگاه هم‌میهن

دولت نامزد ندارد!

مهرداد خدیو
معاون سردبیر

طی کمتر از سه هفته که از سانحه سقوط بال‌گرد آقای رئیسی و همراهان در ورزشگاه می‌گذرد آقای غلامحسین اسماعیلی، رئیس دفتر رئیس جمهوری فقید، اگر بتوان همچنان این عنوان را به‌عنوان شغل فعلی هم برای ایشان به کار برد - به دفعات تأکید داشته: «دولت، کاندیدایی در انتخابات ندارد.» اندک زمانی بعد اما اعلام کرد: کاندیداتوری آقای مخبر معاون اول رئیس جمهوری فقید و در حال حاضر کفیل ریاست جمهوری هم منع قانونی ندارد زیرا رؤسای جمهوری مستقر در دوره دوم نامزد می‌شده‌اند. البته آقای مخبر کاندیدای نامزد چون در این صورت دو عضو شورای موقت ریاست جمهوری هم باید انتخابات برگزار می‌کردند و هم با هم رقابت می‌کردند. داستان وقتی جالب‌تر شد که چند وزیر و صاحب‌منصب در همین دولت بی‌نامزد در روزهای ثبت‌نام به وزارت کشور مراجعه کردند و نامزد انتخابات ریاست جمهوری شدند. شامل وزیران فرهنگ و ارشاد اسلامی، کار و تعاون و رفاه و نهایتاً مهرداد بذریاش، وزیر راه و شهرسازی که کتاب برنامه را هم با خود برده بود اگرچه تبلیغات صداوسیما درباره پرونده‌های مسکن در دولت مرحوم رئیسی و همراهی با رئیس جمهوری فقید تا لحظه آخر و سابقه سیاسی سبب شده بود کسی از کاندیداتوری او تعجب نکند. (رئیس بنیاد شهید و رئیس سازمان برنامه هم که عضو دولت‌اند ثبت‌نام کردند). درباره حمایت یا تصور حمایت صداوسیما از بذریاش اصطلاحاً ریخت‌پاش صداوسیما برای او آنچه مایه شگفتی بود این بود که با توجه به نامزد شدن سعید جلیلی و نقش کلیدی برادر او به‌عنوان مرد شماره دو صداوسیما چگونه می‌خواهند بین این دو (جلیلی و بذریاش) توازن برقرار کنند؛ چون به شکلی آشکار توزیع یون در حال تبلیغ پروژه‌های مسکن بود در حالی که قبل از آن چنین خبری نبود. خود مهرداد بذریاش در جلسه رأی اعتماد مجلس و روزی که قرار بود جایگزین مرحوم سردار رستم قاسمی شود آب پاکی را روی دست مجلسیان ریخته بود که ساخت ۴ میلیون مسکن وعده‌ده شده امکان‌پذیر نیست و امیدواریم این یکی در زمره منع‌ها یا نقدهای ممنوعه ناهوشه قرار نگیرد که همسر مرحوم رئیس جمهور فقید از آنها با تعبیر «رقابت با شهید»، هم یاد کرده هر چند مشارالیه‌ها نگفته‌اند آسمان گرفتار در خاک چگونه می‌تواند با کسی که دیگر در این جهان نیست رقابت کند و کاش سیاست‌ورزی خود را به‌گونه‌ای دیگر ادامه دهند و از خود مایه بگذرانند نه از دیگری. گزاره و واقع مدعی «دولت، نامزد ندارد» در آغاز با هدف تفکیک دولت فعلی از قبلی‌ها مطرح شد و این ابراز تمایز هم از مذهب‌های روز است که به‌تازگی باز از زبان شهریار زرشانس در قالب مدعی همیشه نقد و نفی و انگ «نولیبرالیسم» مطرح شده و از زبان دیگران به اشکال متفاوت بارها شنیده‌ایم و اصرار آشکاری وجود دارد که دولت سه‌ساله مرحوم رئیسی را در تاریخ جمهوری اسلامی هم متفاوت جلوه دهند چه رسد در تاریخ ایران. این در حالی بود که اتفاقاً ثبت‌نام‌ها و اعلام حمایت بعدی نشان داد قبلی‌ها نامزد نداشتند و اینها دارند یا دوست دارند داشته باشند. حتی صریح‌تر و روشن‌تر از نزدیک‌ترین دولت با دولت کنونی - دولت احمدی‌نژاد - که برخلاف اسلاف خود نامزد داشت.

عبدالله عیسی زارع پور وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات | علی بهادری جهرمی سخنگوی دولت | علی اکبر محرابیان وزیر نیرو | محسن منصور معاون اجرایی دولت | علی باقری سرپرست وزارت خارجه | عباس علی‌آبادی وزیر صنعت، معدن و تجارت | علی سلاجقه رئیس سازمان محیط زیست | میثم لطفی رئیس سازمان اداری و استخدامی | محمدعلی نیکبخت وزیر جهاد کشاورزی | جواد اوجی وزیر نفت | انسیه خزعلی معاون امور زنان رئیس‌جمهور

با ارسال نامه تعدادی از وزرا و مقامات ارشد اجرایی به شورای نگهبان در حمایت از یک کاندیدا

تحركات انتخاباتی دولت

علنی شد

علی تقی‌زاده
استاد حقوق دانشگاه و نماینده مجلس ششم

حسین نورانی‌نژاد
فعال سیاسی اصلاح طلب

دلیلی ندارد که اعضای یک کابینه در رابطه با یکی از همکاران خود در دولت چنین اقدامی انجام دهند. با این حال این خطاها در انتخابات ایران رایج است که نه با قوانین موجود مطابقت دارد و نه با روح انتخابات. تا وقتی که معترضان فرصتی برای رفتار با نداشتن باشند، مسئله‌ای تغییر نمی‌کند. در این کشور سابقه داشته است که عضو رسمی شورای نگهبان در میتینگ انتخاباتی یک کاندیدا شرکت و سخنرانی کرده است یا بالاترین مقام شورای نگهبان از یک نامزد انتخاباتی رسماً و علناً حمایت کرده است.

**خطاب به رأی دهندگان
برای انتخابات هشتم تیر مطرح شد**

**تأکید صدیقی
بر ادامه راه رئیسی**

کاملاً صدیقی در نماز جمعه دیروز تهران / عکس: احمد معین‌خیزم، ایرنا